

JEGYZET

„A” mint apátia...

BALOGH LÁSZLÓ

... már a címről eszembe jut egy régi vicc, amit nem a poén és nevetetés, mint inkább a tanulság kedvéért osztok meg a tisztelt olvasóval.

– Tudod, mi az apátia? – kérdezi unottan barátját az egyik ember.

– Nem! De nem is érdekel! – feleli a másik abszolút közönnnyel.

A viccet továbbgondolva megkockáztatom, lassan oda jutunk, hogy minket már annyira nem érdekel semmi, hogy az sem érdekel, mi nem érdekel. És ez még nem is bonyolult. Komplikálnak inkább azt tűnik megérteni, hogyan vesszük a bátorságot, hogy kifogásoljuk városgazdáink munkálkodását, ha nem vettünk részt azon a fórumon, amit nekünk, „érdeklődőknek” rendeztek azért, hogy eddigi ténykedéseikről beszámoljanak.

Vagy lehet-e egyetlen szavunk is, ha lebontatják tört márványból épített kerítésünket, nem azért, mert túl drága, vagy már épp’ kiment a divatból, csakhat a város rendezési tervének ismertetésén sem volt kedvünk részt venni? Fáradtak is voltunk nagyon, na meg jó meccs volt a tévében...

Hogy a városi ünnepségre nem volt időnk elmenni, azt mindenki megértheti, hisz’ munkaszüneti nap volt. Meg azt is, hogy a tépei majálison csak azért nem éreztük jól magunkat, mert szégyelltük, hogy Derecske város léte nem tud itt helyben egy ilyen jeles eseményt megrendezni.

Nocsak! Mégsem vagyunk közönyösek? Megszólal belőlünk az objektív kritikus: bezzeg én sokkal jobban megcsináltam volna. Nos, kérem szépen: a volnából már van pont elég, az nincs, aki tenne is. Milyen egyszerű hangzatos szövegekkel igazolni magunkat, hogy itt sohasem történik semmi. Nem is! Annak, aki nem hajlandó látni a történeteket. (Kritikát gyakorolni meg végképp csak annak a privilégiuma, aki már valóban csinált jobbat!) Mi is az apátia? Talán közöny? Kit érdekel...?!

Derecskei grafikai művésztelep

Móré Mihály grafikusművész kiállításával grafikai művésztelep nyílt meg június 16-án a derecskei művelődési központban. Csató István polgármester arról szólott, hogy immár harminc esztendeje évről évre rendeznek a városban képző-, ipar- és népművészeti kiállításokat, de most először dolgozhatnak a helyszínen a Hajdú-Biharban élő grafikusok.

A tíznapos alkotótábor – amelyet az önkormányzat szándékai szerint ezután minden év júniusában megrendeznek Derecskén – szakmai fórum is, amelynek keretében a hazai grafika helyzetéről, szerepéről, az új technikai eljárásokról cserélnek véleményt az alkotók. A derecskei grafikai művésztelepen készülő alkotások egy része a debreceni Déry Múzeum kortárs anyagát fogja gyarapítani.

A megnyitó ünnepélyes pillanatai Fotó: Magánarchívum

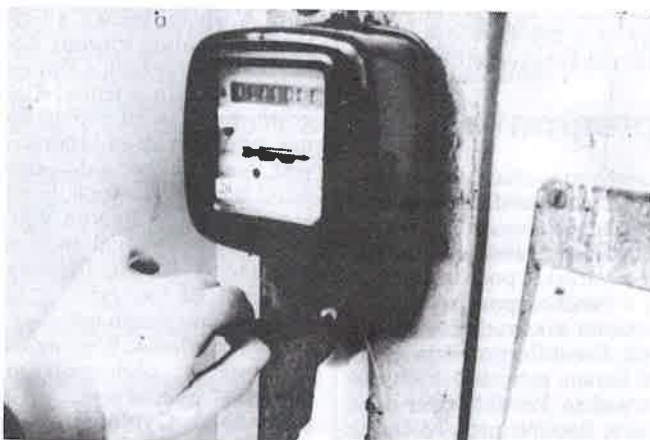
Áramot nem feltétlenül a rászorulóknak lopnak

PORKOLÁB IMRE

A villamos energia körünk egyik legfontosabb, szinte nélkülözhetetlen energiája. Olyan különleges áru, amit nem lehet tárolni, raktárra termelni, ezért az erőművek mindig annyit termelnek, amennyire az országnak az adott időpontban szüksége van. A fogyasztók is csak annyit vételeznek, amennyire az adott órában szükségük van.

A villamos energia vételezésének változó mennyisége miatt az áramdíjat egy adott időszak végén, a mérő leolvasása után kell kifizetni. Egy áru értékének utólagos kifizetése általában nem ösztönöz a takarékosagra. Egyre gyakrabban előfordul, hogy némely fogyasztónk több energiát vásárol, mint amennyit utólag a számla benyújtása időpontjában ki tud fizetni. Ilyen körülmények is közrejátszanak abban, hogy egyes ügyfeleink szabálytalanul próbálnak villamos energiát vételezni (áramlopás).

A villamos energia mérésénél személyesen csak az ügyfelünk van jelen, míg az áramszolgáltatót a fogyasztómérő képviseli, ezért van,

A plomba épsége a fogyasztó felelőssége Fotó: Rékasi Attila

aki enged a kísértésnek és megpróbálja a mérést akadályozni, meghamisítani. A szabálytalanul vételezők nem mindig a rászorultak köréből kerülnek ki. Általánosságban megállapítható, hogy a szabálytalanságra való hajlam nem függ a vagyoni helyzet-től.

A vásárolt energia mérésére minden ügyfelünknek államilag hitelesített fogyasztómérőt szerelünk fel. A mérőket számozott plombalenyomattal zárjuk le, melynek épségeért az ügyfeleink felelősséggel tartoznak. A szabálytalan vételezést általában a mérő működésének

befolyásolásával vagy a mérő megkerülésével próbálják megvalósítani, melyet a törvény szigorúan büntet. A szabálytalan vételezéseket a folyamatosan végzett energia-ellenőrzéssel szűrjük ki. A szabálytalanság tényét a helyszínen jegyzőkönyvben rögzítjük hatósági tanúk jelenlétében.

A szabálytalanul vételezett energiámmennyiséget a beépített teljesítmény alapján általában határozzuk meg a villamos energia közüzemi szabályzat 17. paragrafusa alapján. A szabálytalan vételezésnek (szerződésszegésnek) következményei a vil-

lamosenergia-törvény 51. paragrafus (1) bekezdése alapján:

– felemelt díj fizetése: lakás-szárszabás esetén 30 forint/kWó, egyéb árszabás esetén 44 forint/kWóra;

– villamosenergia-szolgáltatás felfüggesztése;

– kikapcsolás a villamosenergia-szolgáltatásból.

A fenti következmények együttesen is alkalmazhatók. A szabálytalan vételezés bizonyos esetekben bűnvádi feljelentést is von maga után. A villamos energia eddig része volt a szociális hálónak, az áramdíjba jelentős állami támogatás volt beépítve, ami az utóbbi években fokozatosan csökkent, napjainkra teljesen megszűnt. Mint minden energiával, így a villamos energiával is célszerű takarékoskodni. Ajánlatos hente ellenőrizni a vételezett villamos energia mennyiségét, hogy tudatában legyünk egyes időszakokban a fizetési kötelezettségünknek. A villamos energia korlátozás nélkül rendelkezésre áll, a szerződésben vállalt kötelezettség mellett mindenki szüksége szerint igénybe veheti.

(A szerző a Titász Rt. derecskei kirendeltségének a vezetője.)

Harmadik hely a Soros-pályázaton

NYÍRÓ GIZELLA

A Soros Alapítvány budapesti irodájában került sor június 12-én a diákújságíróknak meghirdetett alkotói verseny díjkiosztó ünnepségére. A május 6-i beadási határidővel meghirdetett versenyre 177 pályamű érkezett, ebből 46 Budapestről, 121 vidékről.

Két korosztályban indultak a gyerekek: a 10–15 éves és a 15–19 éves diákújságírók versenye. Mindkét csoport a riport, publicisztika, karikatúra (rajz) műfajokban versenyezhetett. A 10–19 éves videofilm-készítő diákok versenye (riportfilm, képes publicisztika, egyperces tudósítás). Témakör: az iskola belső világa, az iskola és környezetének kapcsolata. Pénzjutalmat kapott harminc pályázó összesen 400 000 forint értékben.

Diákújságírók egyesülete (DUE) táborban való részvételre kilenc pályázó kapott lehetőséget. Kiemelt könyvjutalmat kapott 59 pályázó és ajándékkönyvet a pályázat minden résztvevője. Néhány kivételen jól sikerült alkotás nagy lapokban való megjelentetésére is kísérletet tett az alapítvány. Az ünnepségen részt vett harminc győztes gyerek és a díjakat odaítélő kuratórium tagjai: Gyenes Károly, MTV Natúra Szerkesztőség, Nagy Anna Mária, egyetemista, diákújságíró, Zappe Gábor, Népszava.

Nagy Marianna, a díjazott Fotó: Magánarchívum

Nagy Marianna, az I. Rákóczi György Gimnázium és Szakközépiskola negyedik osztályos tanulója Egy derecskei diák, aki világot látott című riportjával, mely a Derecskei Hírekben jelent meg 1996-ban, megosztott harmadik díjat kapott a vele járó 10 000 forint pénzjutalommal és Karinthy: Így írtok ti című könyvének facsimile kiadását, illetve Bernáth László: Tanuljunk könnyen, gyorsan újságot írni című könyvét.

Az érettségi és a felvételi előtt álló boldog helyezettől visszapillantást kértünk a kezdetekről:

– Emlékszel-e, mi volt az első cikked, ami a Derecskei Hírek hasábjain megjelent?

– Első osztály végén, az akkori negyedik osztályfőnökkel készítettem riportot osztályaim hogyan továbbjáról.

– Honnan az érdeklődésed az írás iránt?

– Már általános iskolás koromban is szerettem a magyart, s éppen kapóra jött gimnáziumi tanárom, Berényi Zsolt felkérése, miszerint diákújságírókat toboroz. Összintén szívesen elfoglaltságot is kerestem magamnak, ugyanis akkoriban nemigen bővelkedett a gimnázium semmilyen szakköri ajánlatban. Azóta rendszeresen jelennek meg írásaim a Derecskei Hírek hasábjain. Általában „felülről” kapom a kidolgozandó témát a szerkesztőségi üléseken, de nem ritka az sem, hogy én vetem fel a problémát.

– Mikor figyeltél fel a pályázati felhívásra?

– Április 13-án az MTV Hol-mi? című műsorában hangzott el.

– Tudhatnánk továbbtanulási szándékodról?

– Távlatosabb céljaim is az újságírással kapcsolatosak. Az érettségi után felvételizni fogok Szegedre, a JATE bölcsészkarának kommunikáció szakára. Ezzel párhuzamosan jelentkeztem az egri tanárképző főiskola művelődésszervező-kommunikáció szakára. Ha az egyik sem sikerül, ötödéven az idegenforgalmi ügyintéző szakon maradok a helyi gimnáziumban, ahol fakultatív tantárgyként az utazás-turizmust tanultam s még májusban jeles záróvizsgát tettem ebből a tárgyból.

Egymásra mutogatnak

Két évig tartott a derecskei kézilabdás lányok vendégcsereplése az I. osztályban. A kiesés ténye azért is bosszantó, mert igazából egy ponttal, egy idegenbeli döntetlennel elkerülhető lett volna. Először a kiesés okairól kérdezősködtem.

Szatmári Béla szurkoló: – Szerintem benn lehetett volna maradni. A játékosállomány jó volt, többet is ki lehetett volna hozni belőle. A kiesésnek két tényezője van: az egyik anyagi, a másik edzői. Az új elnökség a hozzáfűzött reményeket nem váltotta be. Az anyagiak még mindig nincsenek rendezve, ami a játékosok hangulatát rontotta. Időközben kiderült, hogy az edző is belefáradt. Új emberre lett volna szükség.

Czene Erőka csapatkapitány: – Nemcsak a pénzügyi volt az oka. Nem sikerült megfelelő tudású játékosokat igazolni. Az idén az ellenfelek kiismerték minket, sablonossá vált a játékunk. Nem tudtunk újítani, ami az edző dolga is lett volna.

(Cikkünk a 4. oldalon.)

VÁROSHÁZI HÍRNÖK

Belvízveszély

Az utóbbi hetekben tapasztalható rendkívüli esőzések következtében jelentősen megnőtt városunkban a belvízveszély. A hirtelen lezúduló nagy mennyiségű csapadék majdnem katasztrófhelyzetet teremtett, a kritikus helyeken az összegyűlt víz veszélyeztette a lakosság vagyonát, lakását. Az elmúlt évek aszályos időszakai alatt elmaradt a csapadékvíz-elvezető árkok, átvezetők, vízbefogadó rendszerek karbantartása, tisztítása. A kialakult helyzet a város vezetőinek és a lakosság figyelmét is a belvízelvezetés sürgősen megoldandó feladatára irányította. Az önkormányzatnak sürgős feladata a kritikus belvízveszélyes helyeken a csapadékvíz-elvezetés biztosítása, melyre az intézkedés folyamatban van. A lakosságnak is meg kell tennie az azonnali intézkedéseket, a lakások előtti árkokat, átvezetéseket ki kell takarítani, az utca lakóinak összefogásával biztosítani kell a csapadékvíz-elvezetést.

A központ tervprogramja

Derecske általános rendezési terve elkészült, azt a képviselő-testület jóváhagyta. A rendezési terv irányt szab a hosszú távú városfejlesztésnek és szabályozza a beépítések módját. Az önkormányzati rendelet szerint építési tilalom van elrendelve a városközpont további bővítésére, amíg el nem készül a városközpont részletes rendezési terve. A városközpontot a következő utcák határolják: Arany János utcától, Kossuth utca eleje, Árpád utca, Erzsébet utca, Erkel Ferenc utca eleje, Hétvezér utca, Bajcsy-Zsilinszky utca eleje, Petőfi Sándor utca eleje, Honvéd utca, Piac utca, Radnóti utca, Malom utca által körbezárt terület. Az építészeti-városfejlesztési célok megvalósítását elősegítve a városközpont hosszú távú kialakítása, beépítése, rendezése érdekében szükségessé vált a részletes rendezési terv elkészítése.

A részletes rendezési terv programja elkészült, lakossági fórumon bemutatottuk, mellyel kapcsolatosan a lakosság csekély érdeklődést mutatott. Pedig a városközpontban lévő ingatlanok beépíthetőségét ezen terv fogja a jövőben szabályozni. A programtervet a képviselő-testület július havi ülésén vitatja meg és fogadja el. Javasoljuk a lakosságnak, hogy a telekalakítás és építés előtt egyeztetéssel elképzelésüket a polgármesteri hivatal műszaki osztályával.

Csató István
polgármester

14 milliós beruházás a Morgó-tanyán

SZALONTAI SÁNDORNÉ

Ünnepélyes keretek között adták át (május 27-én) a mintegy 14 millió forintos beruházással épült új létesítményt a Morgó-tanya lakóinak és dolgozóinak. Az átadáson többek között jelen volt Szilaj Pál, a megyei közgyűlés elnöke, dr. Grollmusz István, a Fővárosi Kézműipari Rt. bődíszmú-gyáregységének igazgatója, Péter Ferenc, a megyei munkügyi központ igazgatóhelyettese, Csató István polgármester, a felügyelő bizottság tagjai és a debreceni városi televízió forgatócsoportja.

Tóth Zoltánné gazdasági igazgatóhelyettes mutatta be a létesítményt.

– Valóban 14 milliós beruházásról van szó. Mintegy 300 négyzetméter területen pszichés foglalkoztatást hoztunk létre a mentálhigiénés problémák megoldására. Munkaterápiás részleg épült, ahol lehetőség van egyéni, kis- és nagycsoportos foglalkoztatásokra. Most lábtörőket szőnek, bőrhulladékot dolgoznak fel, fűliát hegesztenek. Nyolcmillió forint állami támogatást kaptunk, 2 820 000 forintot a Munkügyi Minisztérium pályázatán nyertünk, egymilliót a fővárosi Kézműipari Rt. bődíszmú-gyáregységétől kaptunk. Hozzájárult a költségek fedezéséhez a Derecskei Pszichiátriai Otthon Betegeiért Alapítvány, a szentendrei Fényszóró Alapítvány, a hiányzó összeget pedig saját erőből teremtetjük elő.

A kivitelezők a Derecskei Építő- és Szakipari Kft. dolgozói voltak Váncsodi János vezetésével, akik hat hónap alatt, határidőre, jó minőségben végezték el a munkákat. A dolgozók és a gondozottak egy része mintegy ezer munkórát ajánlott fel és teljesített az utómunkálatok elvégzésére. Legnagyobb sikere a gondozottak körében a kávézóknak volt, ahol kulturált körülmények között fogadhatják látogatóikat kávé, tea, üdítő mellett, még fagyalttal is megkínálhatják őket.

KASZ-COOP-kupa

Városi kispályás labdarúgó-bajnokság július 3-tól. A mérkőzések hétfőn, szerdán és pénteken 18.00, 19.00 és 20.00 óráról kezdődnek.

Ami a gyerekeknek öröm, az a szülőnek gond

Június közepén az iskolákban befejeződött a tanítás. Jól jön a megérdemelt pihenés, szünidő a diákok számára, de mit kezdenek csemetéikkel a kisgyermekes szülők, hogyan oldják meg felügyeletüket, ellátásukat? Ennek jártunk utána, megszólaltatva hat anyukát és egy édesapát.

Pénzesné Cseke Erika: – A szünidő első hetében úszótáborba megy a kisfiam, utána két hétig itthon lesznek vele szabadságon, s talán egy hétig a férjemmel marad itthon. A továbbiakban a Szilágyi mamához viszem Rolandkát. Úgy érzem, a mai viszonyok között is lenne létjogosultsága a nyári napközinek, amint az az én időmben volt, hiszen akkor a dolgozó szülő biztos volt abban, hogy a gyermeke jó helyen van. Tudom, hogy vannak most is különböző táborok, de azok a bérből és fizetésből élők számára megfizethetetlenek. Ebből következően, hogy az én kisfiam is olykor-olykor „kulcsos” gyerek lesz.

Porkoláb Gyuláné: – Nagyon szerencsés helyzetben vagyok, mert a nagyszülők otthon vannak, itt élnek Derecskén, s nyugodtan rájuk

A varázsszó szeptemberig a táblán marad...

bízhatom óvodás, illetve második osztályt végzett gyermekeimet. Számomra tehát nem jelent gondot a gyermekek nyári szünidőben való elhelyezése.

Szilágyi Gáborné: – Tíz- és hatéves lányaim vannak. Részben a nagyszülőkre számíthatok, négy-öt hét erejéig. A szünidő többi részében remélhetően szabadságon lesznek, tehát megoldódni látszik gyermekeim nyári elhelyezése.

Tarr Lászlóné: – Nagyon szerencsés helyzetben vagyok, mert a nagymamával

együtt élünk, aki boldogan vállalja a tizenkét, illetve hatéves unokák ellátását. Ami nem jelent újdonságot, hiszen egész évben igénybe vesszük áldozatkész segítségét. Számomra a nagymama többlet jelent az óvodánál, hiszen egész évben folyamatosan számíthatok rá.

Hadházi Jánosné: – Én Debrecenben, a férjem pedig Hajdúszovátán boltvezető. Elsős gyermekeim van. Munkahelyeinkre visszük magunkkal a kisfiút, vagy pedig a nagyszülőknél hagyjuk. Egyáltalán nem megnyugtató

számunkra ez az „összevisszaság”, azt hisszük, hogy indokolt lenne legalább egy hónap erejéig egy nyári napközis tábor üzemeltetése az önkormányzat részéről – természetesen pedagógusok felügyelete mellett.

Szöllősi Jánosné: – Férjemmel együtt egy vegyesboltot üzemeltetünk, kiscsoportos óvodás kislányunk van. Mi is a nagyszülőkre támaszkodunk, akiknél még egy debreceni unoka is nyárral majd. Szeretnénk egy közös nyaralást, melynek a megvalósulása még bizonytalan.

Nagy Sándor: – Tizenegy éves lányunk, kilenc- és hatéves fiaink vannak. Nem igazán tudjuk igénybe venni a nagyszülők segítségét betegségük miatt. Feleségemmel felváltva látjuk majd el a gyerekeket, illetve a nagykislányra bízunk a kisebbeket. Valószínű, hogy részt vesznek gyermekeink a művelődési ház szervezésében induló táborokban. Akkor legalább hasznos helyen tudjuk őket. Hiányát érezzük a nyári napközinek, legalább egy hónapos időtartamban kellene biztosítani ezt a városnak.

ZENEI ESTÉK

Az elérhető legnevesebb művészeket hívtuk meg

Ebben az évben első alkalommal került megrendezésre a Derecskei Zenei Esték hangversenysorozat. Még mi is csak ízelgetjük ezt a három szóból álló nevet, de talán egyszer majd, ha nem is országsszerte, de itt a mi régióinkban szép csengésűnek találják mások is. Nekünk, szervezőknek elsődleges szándékunk az volt, hogy magas művészi értékű koncerteket hozzunk Derecskére. Olyanokat, amelyek az értelmiségi létforma legmagasabb igényeit is kielégítik.

Mindezt árukapcsolás nélkül. Nem kapcsolódva állami, egyházi vagy városi rendezvényekhez, eseményekhez. Elvetettük a közönségszolgálat azon jól bevált módját, hogy fellépjenek a

különbözően nagyon ügyes, nagyon tehetséges derecskei gyerekek. Számukra májusban számos szereplési lehetőség kínálkozott. Úgy gondoltuk, hogy ezek az esték legyenek a művészeté, a muzsikáé. Becsülnünk kell városunk lakosait azzal, hogy az elérhető legjobb, legnevesebb művészeket hozzuk el számukra. Akik eljöttek, bizonyára nem is csalódtak.

Karasszon Dezső orgonaművészt már ismerősként üdvözölhette a derecskei zenekedvelő közönség. Wagner Lajos teret és lelket kitöltő hangját most csodálhattuk meg először. Az Ütőegyüttes ifjú művészei különleges zenei élménnyel lepték meg a nézőket. Remélem, találunk még rá alkalmat, hogy tudásukat bemutathassák a város

fiatalságának szélesebb nyilvánossága előtt is.

A vasárnapi záró hangverseny több okból is különleges volt. Hosszú idő után most lépett fel újra Derecskén az azóta világhírűvé vált debreceni Kodály Kórus. A kar nagy személyében sok derecskei zeneiskolás egykori tanára ismerhetett dr. Szűcs Lajos személyében.

Különleges volt az is, hogy Dobos Kálmán két szerzeményét most tűzte először műsorára a kórus. Ösbemutató szem- és fültanú lehetünk. Az eseményt az idős szerző jelenléte tette még fényesebbé. Magát a hangversenyt nem tudom és nem is próbálom leírni. Gyönyörű volt.

Az előkészítés, a szervezés során munkált bennünk a félelem is. Félelem a sikertelen-

ségtől, a kudarcotól. Nem tudtuk, hányan vannak komolyzene-kevelők. Nem tudtuk, hányan igénylik az értelmiségi, a polgáriasszódó életformát. Elég-e a zeneiskola három éve alhoz, hogy felnőjön egy zeneértő, zeneszerető generáció városunkban?

Nincs válasz. Akik ott voltak, láthatták. Akik pedig nem, már előre borítékolták válaszukat. Pusztán a tények, kommentár nélkül: az első két esten 80-90 ember jelent meg. A Kodály Kórus hangversenyén mintegy kétszázan lehettünk. Mi, a szervezők, Csik István, Fazakas Sándor, azon törjük a fejünket, kiket hívunk meg jövőre. Kik legyenek a fellépők a II. Derecskei Zenei Estéken.

B. K.

Az ufó olyan, mint az uborka: szezonja van

BARANYA KÁROLY

Gyermekkorom óta vonzódok a titokzatos, rejtélyes dolgok iránt. A hatvanas években, az űrkutatás hajnalán semmi sem volt ígéretesebb, mint a csillagok világa. Emlékszem Verne, Zsoldos Péter, Lem, Bradbury, Asimov műveinek olvasásával csiszolgtuk amúgy is szárnyaló fantáziánkat.

Az űrlények akkoriban repülő csészealjainak a Holdról érkeztek. Később, ahogy a távcsövek és a tudomány látótere bővült, át kellett költöznünk a Marsra. Aztán a Naprendszerünket is elhagyták. Ma már úgy tudjuk: az ufók távoli csillagrendszerek, messzi galaxisok követei. Sőt, az általános relativitáselmélet értelmében az sem kizárható, hogy egy forgó fekete lyukon át egy más világból, a miénk mellett párhuzamosan létező másik univerzumból érkeznek hozzánk.

Milyenek lehetnek? Miben különbözhetnek tőlünk? Miben hasonlíthatnak hozzánk? Vannak olyan emberek, akik ezt már pontosan tudják. Ők akik állítják, legalábbis azt állítják, találkoztak velük. Én nagyon kedvelem az ufókat. Létükkel, esetleg feltételezett létükkel nagyon fontos gondolatokat sugároznak felénk. Elsősorban azt, hogy mi, emberek nem vagyunk egyedül a mérhetetlenül nagy világűrben. Léteznek értelmes, tőlünk fejlettebb tudománnyal, technikával rendelkező lények.

Jó arra gondolni, hogy talán évezredekkel vagy évmilliókkal ezelőtt ők is hasonló gondokkal küzdöttek, mint most mi, földlakók. Ittlétük bizonyítja: nem lettek önpusztító nukleáris háború áldozatai. Jó tudni: a fejlődő technikával járó környezet-szenyezés, a vékonyodó ózonréteg, a csökkenő nyersanyag- és energiakészlet mind megoldható probléma. Mindez azt sugallja, hogy

szép jövő előtt áll az emberiség.

Vannak, akik még további feltételezéseket is megengednek maguknak. Tudni vélik, hogy az ufók nem csak figyelnek minket, hanem vigyáznak is ráink. Itt vannak már a történelem kezdete óta és mikor válságosra fordult a földi lét ők közbeléptek, elhárították a végzetes hibát. Ki-k tudása, hite, fantáziája szerint alakíthatja ki álláspontját. Szeretem az ufótörténeteket. No, nem a fél- vagy áltudományos folyóiratokban megjelenő, profi módon megszerkesztett élménybeszámolókra gondolok.

Szóval a történet.

„Egy péntek este tíz óra után Kovács János gépkocsivezető IFA teherautójával hazaindult nagysárosi otthonába. Az út kihalt volt, senki nem járt arra. Kovács János arra figyel fel, hogy egy világitó gömb követi meg lehetős távolságból. Ha gyorsított, akkor a gömb is. Ha lassított, megállt, visszatolatott,

az ugyanúgy cselekedett. A jelenség, az ufó, mert hisz mi más lehetett volna, hazáig követte. Még mikor mosakodás után leült a konyhasztalhoz vacsorázni, az elhúzott függönyön át látta a fénylő golyót. Mintha csak őt figyelte volna.”

Ezek a szuper technikával rendelkező földönkívüliek, akik millió fényévi távolságból, az űr ezer veszélyével dacolva eljöttek hozzánk, képesek kockára tenni saját épségüket, biztonságukat csak azért, hogy egy teherautó útját nyomon követhessék. Milyen fontos események talán tudatlan szereplője volt Kovács János, ha ezek a lények, feladva több tíz-, száz- vagy ezeréves rejtőzködésüket, megmutatták, ha nem is teljes valóságukban magukat? Valami nagyon nagy titok kell, hogy legyen, hisz az ő technikai felkészültségükkel akár Föld körüli pályáról megszámolhatták volna, hány szem borsó van Kovács úr levelesében.

Nyári táborok

Természetbúvár (július 21–26.)

A tábor szervezője, vezetője: Pardi Sándor, a művelődési központ munkatársa. Szakmai vezető: dr. Lovas Márton, a debreceni Déri Múzeum természetudományi osztályának vezetője. Segítői: Loósné Nagy Ilona biológia szakos tanárnő és Nagy Zoltán egyetemi hallgató.

A tábor elsődleges célja Derecske és környéke növény- és állatvilágának tanulmányozása, megismerése. Foglalkoznak a rét, az erdő és a vizek növényvilágával, állatvilágával. Megismerik a tudományos módszereket. Vizsgálják a konyári természetvédelmi területet, ott távcsővel madármegfigyeléseket végeznek. A tábor minden évben autóbusszal kirándul a Zemplénbe. Minden érdeklődő és természet szerető általános iskolás tanulót várunk, aki szeretne sátorozni ebben a szép környezetben. A vadászház összkomfortos udvarán lehet focizni, sportolni. Napi háromszori étkezés. A táborban 25–30 főnek biztosítunk részvételi lehetőséget 6-tól 15 éves korig. A tábor részvételi díja: 4000 forint/fő. Érdeklődni és jelentkezni a jelentkezési lapon feltüntetett címen és telefonszámon Pardi Sándor tábor szervezőnél lehet.

Kézművestábor (július 14–19.)

A tábor vezetője: Békési András művelődésszervező. Segítői: Bottyán Katalin és Kovács László, tűzzománckép-készítők, Loósné Nagy Ilona nemezelő, általános iskolai tanárnő. Közreműködnek még a derecskei kézműveskör tagjai. A tábor célja a kézműves mesterségek megismerése és gyakorlása közben a gyerekekben felébreszteni a hagyományaink iránti érdeklődést és tiszteletet. Szellemiségük és kreatív alkotóképességük formálása az értékeink felfedezésére és azok megőrzésére.

A táborban megismerhetők mesterségek: nemezelés, tűzzománckép-készítés, szúrártétkészítés, gyöngyfűzés, fafaragás, szövés, batikolás, lószerszámkészítés, csuhé-, szalma-, gyékény-, kosárfonás. További érdekes szabadidős programok: vályogvetés, paticsfalkészítés, népi játékok készítése, tojásírás, kenyérsütés, slambucfőzés és lovasprogram a Gombos-tanyán, műhelylátogatás a derecskei fafaragó-, kádár- és kovácsmesterekénél. Autóbusszos kirándulás a Zemplénbe. Esténként: fonóházi játékok, népdaltanulás, mesehallgatás, táncbázis. A táborunkban harminc 10–14 éves gyerek nyári vakációját szeretnénk változatossá tenni. Teljes ellátást biztosítunk. A tábor részvételi díja: 4000 forint. Érdeklődni és jelentkezni a jelentkezési lapon feltüntetett címen és telefonszámon Békési András tábor szervezőnél lehet.

Életképek az iskolá(k)ból

Ballag már a vén diák ...
... a József Attila Általános Iskolában

Próbátétel matematikából az I. Rákóczi György Gimnáziumban
Fotók: Magánarchívum

HOGY ÉRZI MAGÁT DERECSKÉN?

Csató István: új munkahelyeket szeretnék

Köszönöm Zöld Sándornak a hozzám gurított labdát. A labda gurítója korábban évekig kollégám, munkatársam volt, aki hozzáértéssel tette a dolgát. Jólesett, hogy rám gondolt, de el kell mondanom, magamról nem szeretek írni. Nem vagyok különös ember, csak egy a sok közül. Bízom abban, hogy ez a sorozat csak a nem Derecskén született, de időközben derecskeivé lett emberekéről szól. Hiszen az itt születetteket, elődjüket a polgárok nagyobb részt ismerik. Úgy látszik, ebben tévedtem.

– Mutassa be családját, a településhez kötődésének folyamatait!

– Derecskén születtem, őseim is itt éltek. Az írásos feljegyzések őseimet az ezerhétszáz évesektől tartják nyilván. A feljegyzés a Biblia üresen hagyott lapjaira történt az akkor szokásos módszer szerint. A Bibliába a feljegyzést Csató József nevű úkapám apósa, Zöld Mihály kezdte el, majd az utódok folytatták, köztük én is. Az első feljegyzés így szól: „Nemes Zöld Mihály vette ezen Szent Bibliát, a maga lelke idvességének keresésére mind utána, következők maradásként boldogságára az 1811. Esztendőben augusztus 10. napján 90-ven forint akkori időbeli Bankó cédula papíros pénz szerént. Az akkori 1811. Esztendő Bankó cédula lett Augusztus Hónapján Kegyelmes Királyunk szentesse szerint ötödölös 100 forint 20 forint. A feleségem Szilágyi Mária meg halt 1830 Esztendőben a Collera Nyavaja mikor uralkodott Augusztus 22. napján.”

Munka mellett tanulás

Szüleim, nagyszüleim mindig hangoztatták, nehéz munka a földművelés, de szabad az ember, nem szól bele senki a munkájába, saját belátása szerint dolgozhat. Az általános iskola elvégzése után egy-két évvel megalakultak a mezőgazdasági szövetkezetek. Az egyéni gazdálkodás megszűnt. Az emberek nem találták a helyüket. Sokan a nagyobb városokban kerestek megélhetést. Nagyon nehéz időszak volt az. Először növényápolóként dolgoztam a szövetkezetben, majd adminisztratív munkát végeztem. Munka mellett rendszeresen tanultam, végül elvégeztem a Pénzügyi és Számviteli Főiskolát. A derecskei Bocskai, majd Vöröscsillag Mezőgazdasági Szövetkezet jó iskola volt számomra, mert lehetőségem adódott a pénzügy és számvitel szinte minden területével megismerkedni. A itt szerzett gyakorlat és tapasztalatok alapján kerültem a konyári, majd a tépei szövetkezetbe főkönyvelői munkakörbe.

Közben házasságot kötöttem feleségemmel. Négy gyermekünk született: három leány és egy fiú. A kilencvenes évek elején megindult a termelőszövetkezetek átszerveződésének folyamata. Ennek következtében kerültem Debrecenbe, elbúcsúzva a szövetkezettől. A pénzügy és a számvitel területén szerzett gyakorlat segítséget nyújt a jelenlegi munkám so-

rán, hiszen a feladatom jelentős része ezt a területet öleli fel. Annak ellenére, hogy kevés a szabadidőm, nagyon szeretek kertészkedni.

– Véleménye szerint melyek azok a használható tapasztalatok, melyeket őseitől örökölt és ma is hasznosít?

– Az elmúlt néhány évtized alatt a világban forradalmi változások mentek végbe. Bizonyos mértékben ezek megváltoztatják az őseinktől szerzett tapasztalatokat. De vannak dolgok, amelyek az idő múltával sem változnak. Ilyen a munka szeretetére nevelés, a jó emberi kapcsolatok kialakítása, a tulajdon védelme, a múlt közösségi, egyéni értékeinek megbecsülése. Az életmód terén nagyra értékelem, hogy a szűkebb családkörben nem volt és jelenleg sincs olyan, aki dohánnyal, illetve italozik.

Nem vágytam máshová

– Mi köti és tartja önt és családját Derecskéhez?

– Derecske földrajzilag jó fekvésű település. Főútvonal két oldalán fekszik, több településsel kiépített aszfaltút köti össze, melyeknek száma a Kabai út megépítésével tovább bővült. Közel azonos távolságra van három nagy várostól: Debrecenről, Berettyóújfalutól és Hajdúszoboszlótól. Főleg Debrecen és Berettyóújfalun irányában jó buszközpont van, így ezen városok iskolái, munkahelyei, egészségügyi és egyéb intézményei könnyen megközelíthetők. Ez a város nekem szülőföldem, itt érzem jól magam. Soha nem vágytam más helyre, különösen más országba. Itt építkeztem, itt alakítottam ki otthonom, itt élnek rokonaim, barátaim.

– Volt-e az életében olyan időszak, amikor szívesen itt hagyta volna önszántából Derecskét?

– Önszántából sem szívesen, sem másképpen soha nem hagytam volna el a települést. Hosszú ideig másfel dolgoztam, de mindig hazajártam, a lakásomat nem adtam fel. Munkahelyemen ajánlottak lakást, melyet éppen e szoros kötés miatt nem fogadtam el.

– Derecskén élt (lakott), de hosszú ideig más településeken dolgozott. Ott hogyan fogadták, sikerült elfogadtatni magát?

– Születésem óta Derecskén élek, csak a katonai szolgálatom ideje alatt voltam távol, viszont más településeken dolgoztam több mint két évtizedig magasabb vezető beosztásokban. Akkoriban általában nem tartották méltányoláson, hogy valaki a szülővárosában, szülőfaluában lett vezető. Csak az idegen – messziről jött – embert értékelték, abban bíztak. Több derecskei embert itthon nem találtak megfelelőnek, máshol pedig sikeres vezető lett. Néhány évtizeddel ezelőtt azt tartották jó dolgozónak, akinek csak egyetlen munkahelye van. Én pedig azt vallom, hogy: „minden munkahelyen lehet újat és jót tanulni”, még a legrosszabb helyeken is. Ezért ha valaki több munkahelyen, több munkakörben dolgozik, nagyobb ismeretre tehet szert, ami előnyére válhat. Azokon a településeken, ahol dolgoztam, úgy éreztem, hogy az emberek szeretettel, tisztelettel és megbecsüléssel fo-

gadtak. Sikerült jó munkakapcsolatot kialakítani. Bizonyítja ezt az is, hogy az emberek – akikkel most már ritkábban találkozok – messziről köszönnek, ha van egy-két perc, beszélgetünk. A hosszú évek alatt megszokott beosztásom miatt sokan még mindig főkönyvelő úrnak szólítanak. De a legtöbben a nevemen üdvözlönek. Elfogadtatni magam, úgy gondolom, azért sikerült, mert igyekeztem mindenkiel tisztességesen beszélni, az egyes ember ügyeit megfelelően intézni.

Eredmények és gondok

– Hogyan értékeli a város fejlődését az elmúlt évtizedekben és a kilencvenes évektől? Polgármesterként elégedett az eredményekkel?

– Véleményem szerint a város a kilencvenes évektől arányosan nagyobb mértékben fejlődött, mint a korábbi évtizedekben. Ehhez nagymértékben hozzájárult a pályázati rendszer, ami korábban nemigen volt. Pályázat útján jelentős forráshoz jutott városunk, a meglévő saját erő a támogatási összeg kiegészítette. Támogatási összeg nélkül több fejlesztésünk nem valósulhatott volna meg. Sajnos, az utóbbi években az önkormányzatok kevesebb bevételhez jutnak. A nehéz gazdasági helyzet következtében egyes önkormányzatok csődbe mentek, mások pedig nagy léptekkel haladnak a csőd felé. Mi ezt szeretnénk elkerülni. A bevételek alig-alig, a kiadások pedig nagymértékben növekednek. Így nem marad más választás, mint az, hogy a kötelező önkormányzati feladatokat takarékos módon finanszírozzuk. A nem kötelező feladatokra pedig egyre kevesebb pénz jut, mert vannak köztük olyanok, amelyeket pénz hiánya miatt nem tudunk megvalósítani, illetve ha már működött, meg kell szüntetni.

A kilencvenes években mentőállomás épült, működik a Jóléti Szolgálat Alapítvány, 1993-ban sportszertár épült, mely nagymértékben segíti a sportot és a testnevelési órák színvonalát. Jelentősen bővült a telefonhálózat. A városban minden harmadik család telefonnal rendelkezik. A környező negyvenegy településsel együtt Derecskén is kiépült a gázvezetékrendszer. A 3300 családból 1800 család fizette be a gázfelvezetési hozzájárulást. A befizetők többsége élvezte a gázfűtés előnyeit. Intézményeink többségénél is átálltunk a gázfűtésre. Megépült a Kabai út, a szippantott szennyvíz-ürítő telep és több utcában az önerős utalapról, illetve aszfaltútról, valamint több kilométer járda. Kisderecsken elkészült az idősok napközi otthona. Sajnos, anyagi okok miatt még nem tudtuk beüzemelni. Jól szervezett nyugdíjasklub és városi énekkar működik a városban. Szép sikereket érnek el az iskolai tanulócsoportok, együttesek.

Az eredmények ellenére még mindig nagyon sok problémával küszködünk. Nem sikerült megnyugtató megoldást találni a szilárd hulladék elhelyezésére. A város szennyvízcsatorna-rendszere csak körülbelül 10 százalékos arányban van kiépítve. Nincs megoldva a csapadék-

víz-elvezetés. Nem tudjuk rövid idő alatt az indokolt szakaszokon a járdák felújítását elvégezni. Kevés pénz jut a belterületi utépítésre. Városunkban rossz a közrend, közbiztonság. Nincs megoldva a kertek őrzése. Részben van megoldva a külterületi földek őrzése, megoldatlan a dűlőutak javítása. Noha sok minden megoldódott az elmúlt években, ennyi gond és probléma láttán nem vagyok, nem is lehetek elégedett napjaink eredményével.

– Tovább él-e az elődei példája a családban?

– Igen. Tiszteletben részesítik az elődöket, az itt élő embereket. Érdeklődnek a város múltja iránt. Két idősebb gyermekünk már férjhez ment. A munkahely és egyéb körülmények miatt ők már nem derecskei lakosok, de mindig visszavágyanak. Harmadik gyermekünk válasszút előtt áll, a diplomát most kapta kézhez. Negyedik gyermekünk még tanul. Sajnos, munkahely kevés van Derecskén, a munkába állás szinte reménytelen.

Nehéz elhelyezkedni

– Miként lehetne változtatni ezen a helyzeten?

– Derecske lakossága a múltban elsősorban mezőgazdasággal foglalkozott. Az ipar aránya alacsony volt. A mezőgazdasági gépesítésével jelentős munkaerő szabadult fel. A munkanélküliség csökkentésére szeretnénk, ha városunkban minél több munkahely teremtené. Sajnos, a távolság miatt a nyugati befektetők a keleti régiótól idegenkednek, munkahelyteremtő beruházás ezen a vidéken alig-alig valósul meg. De bízik abban, hogy a gazdaság előbb-utóbb talpra áll és a munkanélküliség csökken.

– Milyen változásokat tartana fontosnak a város érdekében?

– Mindenekelőtt munkahelyteremtő beruházások sorozatának megvalósítását, mert csak így lehetséges a lakosság megtartása. A még hiányzó közművek kiépítését, hiszen a város 90 százaléka nincs szennyvízcsatornával. Minél több utcában aszfaltos út építését és a járdák kijavítását. Segíts magadon, az isten is megsegít. Ezt a közmondást sok embernek meg kellene szívnem, nem csak az állam segítségét, saját problémájának megoldását várni. Sokan nem művelik az udvart, pedig idejük bőven lenne, a saját ellátásukra szükséges termékek egy részét itt meg tudnák termelni. Szeretném, ha a városi rendezvényeken, ünnepségeken minél többen vennének részt. A város környékén illegális szemételepek alakultak ki. Ez minden jó érzés, természetet szerető embert zavar. Szeretném, ha Derecske tiszta, virágos város lenne. Szeretném, ha intézményeink működésére egyre több pénz állna rendelkezésre. Szeretném, ha a településünkön a közrend, közbiztonság jobb lenne.

– Kinek gurítja tovább a labdát?

– A labdát egy derecskei születésű, mindvégig Derecskén dolgozó embernek gurítom tovább, aki a város közéletében évtizedek óta tevékenyen részt vesz. A labda Porkoláb Imréné.

ANYAKÖNYVI HÍREK

Születtek

04. 28.: Iklódi Dominika (Iklódi Sándor–Szilágyi Katalin).
05. 04.: Orbán Balázs (Orbán Imre–Gellén Marianna).
05. 10.: Szűcs Ildikó (Szűcs József–Krisztina Ildikó).
05. 17.: Tóth Veronika (Tóth Lajos–Nagy Judit).
05. 20.: Kiss Tibor (Kiss József–Balogh Julianna).

Házasságot kötöttek

05. 31.: Csizmadia Orsolya–Halász Imre Tamás.
05. 31.: Kofrán Tímea–Balogh Gyula.
06. 07.: Bohos Mónika–Varga János.
06. 14.: Mór Marianna–Kovács Lajos.

Elhunytak

05. 30.: Fórián Gyuláné (84 éves; Irinyi u. 10.).
05. 31.: Stílcser Endréné (64; Damjanich u. 18.).
06. 01.: Csizmadia Lajos (77; Köztársaság u. 182.).
06. 18.: Szilágyi Lajos (77; Kálló u. 6.).
06. 18.: Kovács Józsefné (89; Hársfa u. 12.).

Köszönetnyilvánítás

Köszönetünket fejezzük ki mindazoknak, akik szeretett halottunk,

CSIZMADIA LAJOS

temetésén megjelentek, együttérző részvételükkel mellettünk voltak. A gyászoló család.

A holland polgár tudja, mit kap a pénzéért

Egy holland pszichiátriai intézet könyvtára

Fotó: Magánarchívum

A holland Trias Nslland Képzési és Továbbképzési Központ szervezésében hat hónapos stratégiai menedzserképzésen vett részt Debrecenben Gellén Imre, a Dermák Kft. igazgatója és Fórián Sándorné ápolási igazgatóhelyettes. A tanfolyam befejezéseként hatnapos, munka jellegű látogatásra utaztak Hollandiába. Meglátogattak jó néhány pszichológiai klinikát, értelmi fogyatékosok és idősek otthonát, valamint hajléktalanokat befogadó központokat is.

Gellén Imre: – Hasznos volt ez a látogatás. Láttuk, hogy elégedettek az emberek, minden az állampolgárért van. A hollandok szociális rendszere kidolgozott, az állampolgár tudja, mire számíthat, mit kap a pénzéért. Láttuk a szegénységet, de azt is, hogy tudják kezelni a szociális problémákat. Több évvel előttünk járnak ennek a problémának a megoldásában. Nemcsak láttunk, de tanultunk is.

A meghívás célja nem az volt, hogy ránk erőszakolják az ő módszereiket, hanem a gondolkodásmódjukat szeretnék megismertetni velünk. A fővároson, Amsterdamon kívül még Apendornban és Beeklergben jártunk. A látogatás teljes költségét a holland fél állta. Reméljük, hogy a kialakított jó kapcsolatot tovább folytatódik, számunkra hasznosan. Szalontai Sándorné

APRÓHÍRDETÉSEK

DÓZSA György u. 6. szám alatt 33 négyzetméteres szoba-konyha-fürdőszobás lakás eladó. Érdeklődni: Rantal Gyula, Damjanich u. 15., vagy 06 (54) 410-627.

DERESKE, Budai Nagy Antal u. 5. szám alatt régi ház

450 négyszögöl telekkel eladó. Érdeklődni: Rantal Gyula, Damjanich u. 15., vagy 06 (54) 410-627.

DÓZSA György u. 16. szám alatt kétszobás családi ház eladó. Használt bútorok szintén. (Konyári út.)

Egymásra mutogat játékos, menedzser és edző

A csapat körül felbukkantak olyan emberek, akik bomlasztották a légkört

BARANYA KÁROLY

Két évig tartott a derecskei kézilabdás lányok vendégszereplése az I. osztályban. A kiesés ténye azért is bosszantó, mert igazából egy ponttal, egy idegenbeli döntetlennel elkerülhető lett volna. Először a kiesés okairól kérdezősködtem.

A szurkoló

Szatmári Béla: – Szerintem benn lehetett volna maradni. A játékosállomány jó volt, többet is ki lehetett volna hozni belőle. A kiesésnek két tényezője van: az egyik anyagi, a másik edzői. Az új elnökség a hozzáfűzött reményeket nem váltotta be. Az anyagiak még mindig nincsenek rendezve, ami a játékosok hangulatát nagymértékben rontotta. Időközben kiderült, hogy az edző is belefáradt. Új emberre lett volna szükség.

A játékosok

Czene Erika csapatkapitány: – Nemcsak a pénzhány volt az oka. Nem sikerült megfelelő tudású játékosokat igazolni. Tavaly még ismeretlenek voltunk. Az idén az ellenfelek kiismerték minket, sablonossá vált a játékunk. Nem tudtunk újítani, ami az edző dolga is lett volna.

Medgyessy Sándorné: – A tavalyihoz képest lényegesen gyengébb volt a csapat, nem az NB I. lett erősebb. Sokszor a szerencse is elpártolt mellőlünk. Egy góllal kaptunk ki többször is, pedig a döntetlen a benmaradást jelenthette volna. Tavaly a csapatszellem is jobb volt. Az a gárda jóban, rosszban, a pénztelenységben is együtt volt. Nem volt egységes a csapat. Nemcsak a vezetőség, de hátulról is irányították a játékosokat. Az idén jobban volt pénz. A játékosok többsége legalább a fizetését megkapta. Széplaki Gyula, Varga Ferenc és Sipos Gábor segítségével nélkül a bajnokságot sem tudtuk volna befejezni.

Varró Erika: – Már az elején megpecsételődött a sorsunk. Nem volt elég pénz, nem sikerült a távozók helyett megfelelő játékosokat igazolni. A csapatszellem sem volt olyan, mint tavaly. A csapat körül voltak olyan emberek, akik bomlasztották a légkört. Az előző évad végén vissza kellett volna lépni. Már akkor látszott, hogy

nem lesz elég pénz. Pénz nélkül pedig nem megy...

Az elnökség tagjai...

Bauer Antal: – Nem volt megfelelő a játékosállomány. Az anyagiak hiánya is nagyon meglátszott. Nem volt meg a csapategység, éppen az anyagiak hiánya miatt. Több meghatározó játékos hozzáállása sem volt megfelelő. Az edzőnek nem sikerült jó csapatszellemet kialakítani. A játékosok közömbösek voltak, nem Derecskéért játszottak, hanem a pénzért és ebből volt a legkevesebb. Azt mondják, a sportdiplomáciánk sem volt megfelelő. Lehet, de ehhez rengeteg pénz kellett volna. Derecskén nagyon sokan szeretik a kézilabdát, de nagyon kevesen támogatják a belépőjegy árártól nagyobb összeggel.

Dr. Fülep László elnök: – Az elnökség nem szolt bele az edző munkájába. A csapatot megzavarta a náduváriakkal folytatott sikertelen tárgyalás. Az igazolások nem hozták meg a várt eredményt. Érdemes elgondolkozni azon, hány játékos játszott I. osztályú szinten és hányan voltak NB I-es szinten megfizetve. Több játékos túl volt fizetve. Medgyessy né sajnós csak hét mérkőzésen tudott teljes értékűen pályára a lépni. Dobrovolszki Beatrix – bár a csapatból a legtöbb gólt szerezte – nem teljesített úgy, ahogy a képességei alapján elvartuk tőle. Többször kellett volna az ifiknek játéklehetőséget biztosítani, de a vereségtől való félelmünkben nem állítottuk be őket.

Kesjár András edző: – Már a kezdés erősen determinálta a csapat ideji szereplését. Sem minőségileg, sem mennyiségileg nem állt rendelkezésünkre NB I-es szintű játékosállomány. A múltból ránk nehezedő tartozások sem erősítették a hangulatot, a harci kedvet. Ráadásul az az ígéret, hogy az idén nem lesznek anyagi problémáink, is csak ígéret maradt. Már az első mérkőzés előtt kiderült, hogy a klub nem tudja beváltani a játékosoknak tett ígéretét. Az elnökválasztás után időszak nagyon paradox helyzetet teremtett. Annak ellenére, hogy az előző évtől eltérően a játékosok rendszeresen, időben megkapták az alapfizetésüket, többségük mégsem a játékkal, hanem a pénzzel foglalkozott. Még nagyobb gondot jelentett,

hogy külső sugallatra meg-bomlott a csapategység, belső ellentétek alakultak ki. Ezek eleinte nem voltak látványosak, de a bajnokság vége felé élesen előjöttek. Tavaly a képességbeli, edzésbeli hiányokat hihetetlen szorgalommal, akaraterővel kompenzálta a társaság. Az idén ez elmaradt. Nem volt egy kis szerencsénk sem. Tudomásul kell vennünk, hogy csak a jó, a sikerért mindent megtenni kész csapatnak van szerencséje. Minden csapat képes egy évben legalább egy bravúrra. Mi nem voltunk képesek. A játékosok nagyon hullámzó teljesítményt nyújtottak. Mindenkinek volt egy-két jó meccse, de tartósan senki sem nyújtott kimagaslót. Két-három játékos óriási csalódást okozott. Természetesen a kiesésben nekem is van valamennyi részem. A kudarc is közös. Minden gond és probléma nálam csapódott le, amit nem tudtam mindig megfelelően kezelni, bár nem szakmai jellegűek voltak. Lehet, hogy egy-két játékosnál év közben meg kellett volna válni. Ezúton szeretném megköszönni azoknak az embereknek a munkáját, akik nélkül már az ötödik fordulóban vége lett volna az NB I-es szereplésnek. Név szerint: dr. Fülep László, Varga Ferenc, Széplaki Gyula, Berényi Béla, a KASZ-COOP Kft. és mindazok, akik bármilyen módon támogattak minket. A körülmények, az adottságok ismeretében a derecskei csapat valahol a helyére került. Még így is egy hajszálon múltott a benmaradás. Ehhez néhány embernek egy kicsivel többet, másoknak sokkal többet kellett volna teljesíteni.

Varga Ferenc elnökségi tag: – Közgyűlést kell összehívni és ott eldönteni, hogy hol induljon a csapat. Ha valamit csinálunk, azt jól kell csinálni. Kevés pénzből az NB I. B-t sem lehet jól csinálni. Nem akarok a későbbiekben a csapat körül dolgozni, de kíváncsi vagyok, hogy lesz lehetőségünk. Az előbbi a költségtervezetben nem szerepelt.

Czene Erika állandó meghívott: – Az NB I. B-t meg kellene próbálni. A lányok is azt szeretnék.

Bauer Antal elnökségi tag: – Össze kell hívni a közgyűlést. En az NB I. B mellett állók.

Kesjár András edző, elnökségi tag: – Kell egy csapat. Azt kell megvizsgálni, milyen játékosok állnak rendelkezésünkre. Ha csak az ifistákra számíthatunk, nem, de ha van két-három rutinos játékos is, akkor meg kell próbálni az NB I. B-t. Kérdéses, hogy a szükséges pénz el tudjuk-e teremteni.

V. F.: – Szeretném tudni, hogy az elnök úr vállalja-e továbbra is a megbízatást?

F. L.: – Az NB I. B-bez legalább tizenkét játékos kell. Ha azok derecskeiek lesznek, talán könnyebben tudunk támogatást szerezni mind az önkormányzattól, mind a lakosságtól. A közgyűlést akkor kell összehívni, ha már döntéshelyzetben leszünk. Azaz meglesznek a játékosok és – nemcsak ígéret szintjén – a pénz is. Az elnökség július 10-ig próbálja meg a szükséges feltételeket előteremteni. Amennyiben ez sikerül, szeretném tovább folytatni a munkát.

Radó Imre: a patika körül rendnek kell lenni

A derecskei önkormányzat áprilisi döntése értelmében hamarosan új gyógyszerárnyílék Derecskén, a főutcán, a polgármesteri hivatal melletti épületben. A hír kapcsán kerestük kérdéseinkkel meg Radó Imrét, a város eddig egyetlen gyógyszerárnyílékának a tulajdonosát.

– A jogszabályok ötezer lakosonként engedélyezik gyógyszerárnyílék létesítését. Megtudtam, hogy a megyei ÁNTSZ Derecskét is két-

gyógyszertáros körzettel nyilvánította. Két választásom volt: vagy megcsinálja valaki a közreműködésémmel vagy pedig ellenemre.

Az új gyógyszerárnyílék alapítási engedélyét Bíróné Tóth Judit gyógyszerész kapta, aki a tanítványom volt. A tulajdonos egy betéti társaság, melynek én is tagja vagyok. Biztos vagyok benne, hogy ettől a patikától el fog vinni valamennyi forgalmat az új, de nem ellenségeként. Reményeim szerint jó munkakapcsolatot tudunk majd kialakítani. Elsősorban egymás szükség szerinti helyettesítésére és az ügyeletbe való bekapcsolódásukra gondolkodom.

– Mikor nyílik meg az új gyógyszerárnyílék?

– Nem tudom. Az építkezés és a szükséges engedélyek beszerzése folyamatban van.

– Sokaknak feltűnt, hogy milyen szép, rendezett a gyógyszerárnyílék körüli park. Ez a te munkád eredménye. Miért vállalsz sok más elfoglaltságod mellett parkgondozói feladatot is?

– Bosszantott, sőt felháborított ennek a területnek a rendezetlensége, gondozatlansága. Nem tudtam tovább elnézni a gyógyszerárnyílék körüli gatzengert, a közé eldobált szemétkupacokat. Az önkormányzattal megállapodást kötöttem, melyben vállaltam a közterületi park gondozását határozatlan időre. Úgy tapasztalom, mások is hasonlóan gondolkodnak és rendben tartják üzletük, lakóhelyük környezetét.

B. K.